

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuliile nepublicate nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

După înmormântare.

De 7 zile odihnește de a dreapta altariului dela biserica din Sibiu, suburbul Iosefin, al căreia patron a fost în virtutea pozițiunii sale de arhiepiscop și metropolit.

Biserica a luat deja măsurile cuviincioase pentru alegerea altui arhiepiscop și metropolit.

Ocupați preste măsură cu lucrurile legate de preparativele împreunate cu alegerea, ne-a fost chiar și fizice imposibil să ne mai ocupăm cu scumpul răpausat, deși biserica atâtea are să-i mulțămescă, încât pecat ar fi să nu zăbovim mai mult asupra înmormântării, pecatul cel mai mare ar fi, dacă nu am stărui la eternizarea memoriei lui.

Cu demnitate și-a exprimat biserica recunoștința sa, cu pietate a petrecut ea la cele vecinice pe marele metropolit Miron.

Au venit la înmormântare amândoi arhierii noștri, au venit toți demnitarii metropolitani, cărora starea sanitară le-a permis călătoria până aici la Sibiu, au venit aproape toți protopresbiterii noștri, au venit în număr considerabil preoții și învățătorii noștri, a venit poporul credincios, toți au alergat aici spre a da ultimul tribut de recunoștință aceluia, carele ca bun părinte ani 25 a păstorit biserica noastră.

Precum s'au răpit prin nori apostolii la adormirea Maicii Domnului și au grăbit la satul Getsimani spre a îngropa rămășițele pământesci ale Preacuratei Fecioare, întocmai răpiți de sentimentul iubirei fiesci, de sentimentul recunoștinței, au alergat dela margini cei mai buni fii ai bisericii noastre spre a da ultima sărutare aceluia, căruia prevedința dumnezească i-a designat locul de frunte în biserica noastră, i-a pus în mână toiagul păstoriei spre a conduce turma cea vie la limanul dorit, la pășunea cea princiocă, la isvorul cel limpede, din care să se adape să se nutrească și să fie adăpostită la zile de grele furtune.

A fost măreță înmormântarea răposatului metropolit Miron, și ea face onoare consistorului nostru arhidiececane sau, face onoare în special vicariului arhiepiscopesc, pe umerii căruia a căzut sarcina de a reprezenta biserica, de a o reprezenta cu demnitate în fața numărărilor condolențe în persoană și în scris, de a conduce toate lucrările până la înmormântare.

Recunoștința suntem datori deci tuturor, cari s'au onorat pe sine, onorând cu prezența lor la actul înmormântării, pre răposatul metropolit.

Pietatea cu care a fost condus la cele vecinice nemuritorul metropolit Miron, a stârnit general respect, generală stimă, și noi datori suntem a da expresiune acestei stime generale.

În fața mormântului încetă toate patimile omenești.

Răposatul metropolit în viața sa a avut puține momente de mulțămire sufletescă, i-s'au denaturat cu sistem cele mai nobile sentimente, cele mai nobile intențiuni, cele mai nobile fapte. Mângâierea o a avut în conștiința curată, din care au purces toate faptele lui, și metropolitul nostru a murit

cu conștiința, că posteritatea i va judeca faptele după vrednicia lor.

La scirea tristă despre mărtea lui sute și mii au alergat să ia parte la înmormântare.

În multe locuri scirea despre mărtea metropolitului abia a ajuns în ajunul zilei de înmormântare, așa că cei mai mulți nu au avut timpul să petrecă la locul de odihnă rămășițele pământesci ale Metropolitului Miron.

Pietatea cu care a fost petrecut la gropă au fost semne de manifestațiune pentru răposatul, cari au isvorit din iubirea și stima față de caracterul lui românesc, față de caracterul lui ortodox, care nepătate au rămas între toate împregiurările, deși biserica noastră în acești 25 de ani printre grele împregiurări a trecut.

Va veni timpul și încă mai curând de cum am dori noi, va veni timpul când vom scote acte din dosarele rezervate ale metropolitului, și vom vedea cum a apărât el neamul, cum a apărât el interesele bisericii noastre ortodoxe, și atunci în genunchi vom perigrina la mormântul lui, și cei ce am strigat hula asupra lui, cu lacrimi vom cere ertare, cu pietate vom jertfi umbrei marelui nostru metropolit.

Confesiunile din patria noastră cu demnitate și-au exprimat condolența și au petrecut cosciugul la mormânt.

Participarea acosta a fost expresiunea recunoștinței pentru spiritul adevărat creștinesc, pentru toleranța religioasă, care s'a manifestat în toate corelațiunile fostului nostru metropolit cu confesiunile din patria noastră.

Diregătoriile civile și militare, toate oficiile publice de stat, magistratul orașului, concetașenii noștri, toți au dat onorea din urmă capului bisericii noastre, toți au dat să se înțelgă că un spirit luminat s'a sălășluit în trupul rece fără de viață al metropolitului Miron.

Biserica soră din România nu a luat parte la durerea noastră, și ce dureros e, când vești pe frați indiferenți de jelea ta.

Din un sentiment de recunoștință, din conștiința de datorință bisericească, dictată de legăturile canonice ce există între bisericile ortodoxe, a luat parte la înmormântarea metropolitului Miron fostul metropolit primat al României Ghenadie.

Recunoștință tuturor, cari ne-au mângâiat în doliul nostru, recunoștință tuturor pentru această faptă a milei duhovnicești.

Condolări prin deputațiuni.

Sunt numeroase deputațiunile, cari din incidentul trecerii la cele eterne a preasfințitului Arhiepiscop și Metropolit Miron, au fost esmise de corporațiuni, pentru a prezenta condolențele lor la adresa bisericii noastre pentru veduvia ce a ajuns-o.

Ilustrății Sale d-lui arhimandrit și vicariu arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu se prezentau ele în salonul mare al reședinței arhiepiscopesci, și acolo primea Ilustritatea sa condolențele și arăta tuturor mângâierea ce biserica o simte vedând aceste condolări și le mulțamea cu frumoșe cuvinte.

Iată, pe cât am putut noi afla, din partea cui s'au prezentat deputațiuni și din cine au fost compuse, ori cel puțin de cine conduse.

Diecesa gr-or. română a Aradului a condolat prin o deputație esmisă de venerabilul seu consistor, și constătătoare din: P. S. S. Episcopul Ioan Mețian, cu protosincelul Augustin Hamsea, protopresbiterul Nicolau Gurban, și Petru Truța.

Diecesa Caranseșului a condolat prin deputația esmisă de venerabilul consistor diecesan, stând din P. S. S. Episcopul Nicolae Poșea, archimandritul Filaret Musta, protopopul Mihail Popovici și adv. P. Proșteanu.

Consistorul nostru gr-or. dela Oradea-mare s'a prezentat și a condolat prin preacuvioșia sa vicariul Iosif Goldiș, protopresbiterul Nicolau Roxin și adv. Nicolau Zigre, secretar și asesor consistorial.

Biserica gr-calolică română a fost reprezentată prin Il. Sa dl vicar capitular Ioan M. Moldovan, canonicul Gavril Pop, protopopul M. Uioarei Dr. Sebastian Radu și dl Aurel C. Domșa.

Biserica romano-calolică s'a prezentat la condolat prin o deputație în frunte cu abatele Gregoriu Gidolfalvi.

Biserica protestantă săsască prin o deputație în frunte cu vicariul Wistock, paroch în Cisnădie.

Biserica calvină prin o deputație în frunte cu preotul K. Nagy.

Seminarul nostru Arhidiececan din Sibiu, s'a reprezentat și condolat prin corpul seu profesional în corpore, anume dl director seminarial protopresbiter Dr. Remus Roșca, profesorii Dr. D. P. Barcianu, Demetriu Comșa, Dr. Petru Șpan, Ioan Ghibu, Dr. Ioan Stroia, George Dima și Demetriu Cunțan. Dl director a ținut cuvântul jalnic de condolare.

„Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român” a condolat prin comitetul seu central în corpore, respective prin membrii aflători în Sibiu ai acestui comitet, și anume: domnii Ioan V. Russu, protopresbiter gr. cat., Dr. C. Diaconovici, primsecretar, Dr. Ilie Beu, secretar II., Dr. Octavian Russu, Leontin Simonescu, Ioan Crețu, maior pens. George Maxim și Nicolau Togan. Dl protopop Russu a condus deputația și a rostit cuvintele condolătoare.

Comitele suprem al comitatului Sibiu și Commes al Sașilor, Ilustritatea Sa Gustav Thalmann, s'a prezentat în persoană, spre a condola atât ca privat cât și ca reprezentant al ministrului reg. ung. de culte.

Parochia gr-cat. română din Sibiu, a condolat prin o deputație constătătoare din: P. O. Domn protopop Ioan Russu, d-nii Iuliu Barđoși, Basil Pop de Harșanu, Ioan Crețu, George Maxim, Arseniu Bunea, Nicolau Togan.

Biserica patronată gr-or. din Suburbul Iosefin și-a rătă durerea pentru pierderea prețiosului său patron, prin o deputație de 3, esmisă din sinul comitetului parochial, formând din ea parte: reverendisimul domn asesor consistorial protopresbiter Matei Voileanu ca președinte al comitetului, și membrii Iosif Marcu și Nicolae Jondrea. P. O. dn asesor Voileanu a rostit cuvintele de condolare.

Școla civilă superioară de fete a „Asociațiunii”, a condolat prin corpul profesoral în corpore și anume: dl director Dr. Vasile Bologa, dșora directoară Elena Petrașcu, apoi profesorele Eugenia Ionescu și Maria Cioban, și profesorii George Dima și Ioan Popovici.

Comitatul Sibiu s'a reprezentat la condolare prin dnii: Gustav Reisinberger vicecomite, și Stefan Stroia, protonotar comitatens.

Școla elementară de fete a Reuniunii femeilor rom. din Sibiu, a condolat prin corpul seu învățătoresc în corpore: P. O. D. asesor Mateiu Voilean, ca conducătoriu, învățătorul Ilie Moga și dșora învățătoare Victoria Jondrea.

Societate de lectură „Petru Maior” a tinerilor universitari români din Budapasta, a condolat prin o deputațiune stând din domnii: studenți Ioan Streițariu, George Breban, Victor Păcală și Nicolae Măcelariu.

Tinerimea universitară română din Cluj s'a reprezentat și condolat prin o deputație stând din dnii: Valer Mustea, Vasiliu Pap, Sabin Ignat și George Anca.

Armata a fost reprezentată prin însuși Comandantul Corpului XII de armată, Esc Sa Emil Probst von Ochsdorf.

Gimnaziul superior săsesc din Sibiu prin o deputație în frunte cu directorul.

Gimnaziul superior de stat din Sibiu prin o deputație în frunte cu cu directorul.

Parochia Brașov cetate a condolat prin P. O. d. Bartolomiu Baiulescu și Nicolau Flusturan.

Parochia Brașov Sftul. Nicolae, prin P. O. d. Vasiliu Voina, Nicolau Mamma, Sterie Stinghe.

Eforia școlilor centrale din Brașov prin d-ni Lazar Nastasi profesor gimn. și Dr. Vasilie Saftu, paroch.

Școlile medii și școlile comerciale, prin o deputație stând din domnii. Virgil Onițiu, director gimnazial, Arseniu Vlaicu, director al școlilor comerciale și George Chelariu, profesor și director de studii la școla reală.

Casina română, din Brașov prin o deputație stând din d-nii Iosif Pușcariu și George Birea, comerciant.

Casina română din Sibiu prin o deputație compusă din dnii Dr. Octavian Russu și Dr. Ilie Beu.

Gimnasiul nostru confesional din Brad prin deputație compusă din directorul George Părău și Dr. Pavel Oprisa, profesor.

„Albina” a condolat prin corpul funcționarilor, prezentați în corpore, d-nii: R. Petric, Iul. Popescu, Ios. Lissai, V. Gămulea, Dr. C. Diaconovici, Dom. Rațiu, D. Stefan, N. Bența, I. Vătășan, Iul. Covrig, Const. Pop, Vas. Dan, G. Adam, P. Tincu, Em. Pinciu, Em. Vințelieri, V. Băboiu, Eug. Vancu, N. Căldărea, V. Cârjă, Teofil Nicodinescu, L. Pușcariu, I. Dimitriu, Oct. Tobias, Anastasiu Boiu, — conduși de dl Dr. Octavian Russu, avocatul institutului.

„Reuniunea femeilor române din Sibiu”, prin o deputație compusă din d-nele: Voilean, d-na Dr. Vecerde și d-na St. Stroia.

Redacția „Telegraful Român” s'a prezentat în corpore: dnii Mateiu Voilean, Dr. Elie Cristea, Ioan Moța și Vasile Popovici.

Primăria și poliția Orașului Sibiu, a condolat prin primarul Drotleș și căpitanul de poliție Simonis.

„Fondurile grănițerești” prin o deputație: Căpitanul pens. Constantin Stezariu, maiorul pens. George Maxim, și secretarul Arseniu Bunea.

Tipografia Archiepiscopului prin funcționarii sei conduși de dl director Ioan Vătășan.

Protopresbiterii din archiepiscopă, prin o deputație din cei aflătorii în Sibiu, au condolat și deșus cununa.

Comitetul parohial din Zernești prin trimiși sei: dni Ioan Dan și Dr. Iancu Meșianu.

Completare. La îngropăciunea Esc. S. Metropolitului au fost dela Sighișoara: pp. Demetriu Moldovan și preoții tractuali: Zacharie Ganea din Forihaz și Ioan Muntean din Sighișoara, iar din tractul Mercurei, și dl Samuil Sabo, preot, catechet în Blaj.

Condolente

din incidentul morții I. P. S. Metropolit Miron.

Prea Veneratului consistor archid. în Sibiu.

Caplnoac-Mănăștur, 19 Oct.

Trista scire, că preabunul nostru arhieru a roșat, ne-a umplut ochii de lacrimi. Cu noi jeleşte poporul acestui tract. În veci amintirea lui!

Invățătorimea tractului Cetății de pătura.

Ilustrății Sale Dr. Il. Pușcariu în Sibiu.

Năsăud, 19 Oct.

Din incidentul trecerii din viață a Preasfințitului Părinte Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul, corpul profesoral dela gimnasiul din Năsăud, vă esprimă adâncă sa condolență și se alătură la doliul general al bisericii române din patrie.

Dr. Tanco.

Prea Veneratului Consistor archid. în Sibiu.

București, 19 Oct.

Adânc pătruns de jalea ce ne-a cauzat trecerea din viață a preabunului Arhipăstor, a Esc. S. I. P. S. Domn Archiepiscop și Metropolit Dr. Miron Romanul, vin să depun tributul meu de profundă durere pentru această mare pierdere pe care o simte biserica și nemiul românesc.

George Moian.

Prea Ven. Consistor al Metropolei ortodoxe române Sibiu.

Pitești, 20 Oct.

Fii credincioși ai sfinței noastre legi strămoșești ortodoxe, cu smerenie depunem condolențele noastre dureroase la pierderea arhipăs-

torului bisericii noastre. Dumnezeu proteagă legea și neamul nostru!

Colonel Alex. Popadopol, Nicolae Ionescu din Sadu, Mariu Stoienescu, Ioan L. Purcareanu, Căprescu profesor, Iotta profesor, Căpitan I. A. Dănescu, Căpitan G. Jonescu, Serafin profesor, Econom Boerescu preot, Th. Rădulescu, căpitan Stăncescu, Ioan Petculescu preot profesor, Irimie Voicu, Ioan Dragoi, Odisef. Achil Joanid, St. Andreescu Ioan N. Coculescu, George Ionescu, Marin Dumitrescu, Teodor Muntean profesor, I. Slavescu, Ioan Cristescu, I. S'etnescu, Eftimie Ionescu primarul orașului Pitești, Sofronie Popovici Popescu din Țințari Ardeal, Ioan Ōncea, George Hașiu, Ioan M. Popa, Moise Popa, din Breaza la Făgăraș; Ioan Trifonescu, Măndru Jian profesor, Alexandru Popp din Tohan, Iancu Tănăsescu pensionar, Căpitan Hiotu, Basile Secarescu Brașov; Iancu S. Teodorescu profesor, Dumitru S. Dădărlat Seliște, Ilie Georgescu, C. Lungu, Orghidan, Ilie Bucur, Savu Roșca, Căpitan Docsache, Băluță Chirca din Seliște.

Iar la adresa prea onoratei familii Cosma au mai sosit următoarele condolențe:

Brăila, 20 Oct.

Rog primiți și transmiteți familiei expresiunea respectuoșelor mele condolențe.

Constantin Cociași.

București, 20 Oct.

Impărtășim adâncă durere a poporului românesc pentru dureroasa pierdere a ilustrului nostru metropolit.

Familia Maniu.

Boroș-Ineu, 20 Oct.

Din incidentul pierderii îndurate, care este tot odată și a bisericii și națiunii noastre, primiți dureroșele noastre condolențe.

Familia Fejér.

București, 20 Oct.

Condolența noastră pentru marea pierdere.

Familia Laurian, Maniu, Neagoe, Florian.

Hunedoara, 20 Oct.

Ca sincer venerator al preabunului nostru metropolit Miron Romanul, ve rog a primi expresiunea profunde mele condolențe.

Dănilă, primar.

Arad, 20 Oct.

Primiți adâncă noastră condolență pentru încetarea din viață a fericitului vrednic metropolit Miron Romanul.

În veci pomenirea lui!

Riza și Ciontea.

Brașov, 19 Oct.

Din durerosul incident al morții Escelenției Sale I. P. S. S. Domn archiepiscop și metropolit, prea bunului unchiu al P. O. D-Vostră, vă rog să primiți condolențele mele. În mijlocul secetei triste de bărbați cu adevărate chemare pentru cărmuirea atât de grea a bisericii noastre, decedarea I. P. S. Sale este una dintre cele mai dureroase lovituri date de sorțe poporului nostru. Să ve mângăie nădejdea credinței și durerea noastră a tuturor.

Goldiș prof. gimn.

Vasceau, 18. Oct.

Primiți condolența noastră.

Vasilu și familia.

Seciani, 18. Oct.

Vestea neașteptată despre mutarea la cele eterne a Escel. Sale archiepiscopului și metr. nostru Miron Romanul ne-a consternat cu totul și ne-a pus în cea mai adâncă întristare și jale.

Sufletului blând și nobil, curat și nepătat de 40 de ani, de când îl cunosc, până la resuflarea cea din urmă a muncit pentru câștigarea și apărarea drepturilor bisericii națiunii sale române, pe care atât de tare și fără sémă a iubit-o, pentru care astăzi biserica și națiunea în semn de recunoștință și gratitudine îl petrece la cele eterne cu cel mai mare onor, cu ochii plini de lacrimi și peptul de suspine. ca pe mecenatul său, mângându-se cu biserica: „Domnul a dat domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat”.

Și eu cu familia mea la această pierdere mare și generală pentru biserica și națiunea română, îmi esprim neconsolabila mea condolență, poftind dela D-șeu ca sufletul lui

să-l odichnescă cu sfinții în ceriuri, iară memoria lui să fie eternă și țărina ușoară.

În veci amintirea lui!

Ioan Damsa, asesor cons.

Beiuș, 18 Oct.

Regretăm foarte trecerea la cele eterne a prea demnului nostru metropolit și unchiu al D-vostră. Vă rugăm să primiți condolența noastră.

Familia I. Pinter.

Beiuș, 19 Octobrie.

Din cauza scurtimei timpului neputând participa în persoană la actul funebrel, primiți pe această cale condolențele noastre pentru marea pierdere și greaua lovitură a sorții.

Familia Cosma.

Tulcea, 19 Oct.

Sincere condolențe.

Aurelia Filipescu.

(Vor urma).

Din presa română.

„Biserica și Școala” din Arad, publică în ultimul său număr (dela 11/23 Oct.) următorul articolu din incidentul trecerii la cele eterne a Preasfințitului Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul:

Biserica ortodoxă română și poporul nostru dreptcredincios este în cel mai profund doliu străpus.

Escelenția Sa I. P. Domn Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul după un morb greu și îndelungat a încetat din viață în 4/16 Octomvre a. c., la orele 11 și jumătate noaptea.

Ca un fulger a lovit în inima clerului și poporului român din întrégă Metropolia această tristă scire. S'a stins de pe pământ pentru totdeauna aceea inimă de rară nobleță, carea a simțit și a lucrat o jumătate de vec în agrul cel sfânt al Domnului, cu o prevedere și agerime de spirit, carea scia să îmbine în mod nimerit greutățile timpului cu interesele mari ale sfinței noastre biserici.

Înzestrat de Dumnezeu cu eminente calități personale, și crescut din casa părintească întru frica lui Dumnezeu și în adevărată iubire de legea și biserica strămoșească, — după ce Dumnezeu a voit, ca să-i dea asupra-și sarcina Apostoliei, a purtat această sarcină în conformitate cu așezămintele sfinței noastre biserici și cu trebuințele poporului credincios. Deplin conșciu de grăua sa misiune viața fericitului prelat nise înfățișeză ca un studiu neîntrerupt, început din fragedă virstă și continuat până la ultima sa resuflare. Prin profund studiu îmbogățindu-și neîntrerupt cunoștințele, în ori ce situațiune s'a găsit biserica în lungul șir de ani ai grelei sale funcțiuni, fericitul întru aducere aminte a fost la înălțimea chemării sale celei grele atât întru administrarea internă a bisericii, cât și în reprezentarea ei în afară.

Blând și prevețitoriu dela fire și împodobit cu maniere adevărat creștinesci, fericitul Archiepiscop și Metropolit avea o ageră pătrundere în tôte și cu spiritul său pururea cugetătoriu pătrundea cu o rară agerime de spirit, ori ce situațiune, și scia să îmbine interesele mari ale bisericii cu greutatea timpului și împrejurărilor, — și pururea apărând și reprezentând cu tótă demnitate sfântă noastră biserica și poporul încredințat Arhipăstoririi sale.

O luptă grea și greu de purtat a fost întrégă viața fericitului defunct, Dumnezeu însă, cu ajutorul său cel preafalt, a voit a dispune, ca adormitul în Domnul — să pótă purta cu succes această luptă, și să conducă cu demnitate destinele sfinței noastre biserici. Si acum, când clerul și poporul din Metropolie întocma ca odinioară cei ce steteau lângă crucea Domnului suspinând rostesc cuvântul evanghelic: „săvârșitu-s'au”, plângem în durerea și amărăciunea inimii noastre trecerea lui din viață și veduția scaunului metropolitan al bisericii noastre.

Căutăm mângăiere în situațiunea grea, în carea suntem străpuși prin mórtea densusului, și nu o putem afla, decât în religiuinea și credința, carea ni-o a dat nouă Domnul spre mângăiere și mântuire în valurile și suspinele vieții.

Acastă credință ne spune, că cel ce ca cel dintâi slujitoriu al altariului Domnului în sfințele sale rugăciuni un lung șir de ani a cerut nerentruț ajutorul lui Dumnezeu pentru bunăstarea și înaintarea sfinței sale biserici și a poporului său trecut din această lume, s'a făcut vecinic rugătoriu înaintea Tronului ceresc pentru binele și fericirea poporului său. Lucrătorul obosit de greutățile unei lupte purtate o jumătate de veac cu zelul și abnegațiunea, carea a caracterizat pe fericitul prelat, — a trecut din această lume împreună cu dureri și suferințe fără de sfârșit în acea lume cerescă, unde încetă durerea și suspinul, și unde dreptii ca luminători strălucesc pururea, vedând fața lui Dumnezeu.

În acest moment de grea durere, ce a cuprins inima clerului și poporului din adâne întristata noastră metropolă, — credința noastră în Dumnezeu și în sfințele așezăminte ale bisericii sale, în glas poruncitoriu ne ăice: să plecăm capetele noastre voinței Domnului, și înfrângând durerea inimii noastre, înăbușind lacrimile, ce ne inundă ochii, — să ridicăm glasul minții și inimii noastre către Cel Atotputernic, și cu inimă înfrântă și smerită, să-l rugăm ca pe cel chemat de pe pământ la cele ceresci, pre Inalt Présfințitul Domn Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul, precum l'a ales, și l'a distins aci pe pământ, așa să-l alégă, și să-l distingă și în Cieriuri; și sufletul să-l așeze în locașurile dreptilor, cari din vec bine i-au plăcut Lui, ér pre noi să-ne miluiască, și să-ne mântuiască, ca un bun și de ómeni iubitoriu.

În veci amintirea lui!

„Timpul” dela 21 Oct. n. are la rubrica cu știrile despre mórtea Metropolitului Miron între altele și următoarea notiță:

„O circulară memorabilă. Când Ungurii și-au serbat mileniul, în 1896, I. P. S. S. Metropolitul Miron Romanul a adresat dreptcredincioșilor bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria o circulară, care a făcut atunci mare șgomot.

„Lumea din Budapesta era supărată; alții au crezut că nu este suficientă.

„Circulara această va rămâne însă memorabilă, căci într'înșă vorbește sufletul lui Miron Romanul.

„Credem că facem plăcere cititorilor nostri reproducând aci părțile cele mai principale din această circulară”.

Și reproduce apoi părțile cele mai luminoase ale circularii adevărat curajoșe a regretatului nostru Metropolit.

„Posta” țiar din Galați, are în numărul său dela 19 Oct. n. la rubrica „Din Ardeal” următoarea notiță:

„Mitropolitul Miron Romanul, Archiepiscop al Transilvaniei și al Ungariei, a murit în noaptea de 4 Octobrie c.

„Biserica ortodoxă Română din Transilvania, prin mórtea lui Miron Romanul încercă o cumplită pierdere!”

Frumoși articli au mai scris țiarele „Fóia Diecesană” din Caransebeș, „Patria” din Cernăuți, „Timpul” și „Epoca” din București etc. Interesante sunt și multe din aprecierile presei maghiare.

Pe rând le vom reproduce, după putință, pe tóte.

Din tractul Geógiului.

Sfințirea bisericii din Certeș.

Certeș 24 Oct 1898.

Ieri, Duminecă dimineța, parochul local dl Petru Gabor a eșit încunjurat de foarte mult popor, comuna întrégă și foarte mulți și din comunele vecine, — la biserica veche, cam în capul dinspre miază-ți a comunei, întru întimpinarea comisariului consistorial, părintele protopop al Sibiiului Ioan Papiu. Coriștii seminariali din Sibiu, 14 tineri, soșiți deja de Sâmbătă în comună, așteptau și ei în mijlocul poporului.

La orele 8 și jumătate a sosit comisariul consistorial însoțit de P. O. dn protopop George Roman dela Deva și un alt preot.

Preotul Gabor a salutat în cuvinte alese pe trimisul consistorial, iar poporul i-a acoperit salutul cu puternice urări de „trăiască!“ la adresa comisarului. Dl protopop Papiu le-a mulțumit durerii bunăprimire, dând totodată espreșiune durerii pentru încetarea din viață a capului biserecii, ceea-ce aruncă un vël și o jale și asupra sêrbărilor bravului popor din această comună.

Intr'acestea o plăcută privesc se arăta ochilor publicului adunat: un frumos grup de credincioși din comuna vecină Sécă-râmbu, în frunte cu dnii Petru Balan, Petru Vințan, Bartolomeu Tau, Alecsandru Trestian, Pavel Vraciu, Simeon Montani, etc. venea purtând în frunte stindardul sîntei bisericii din Sécă-râmb (ca stindardul militare), cu inscripția „Înainte cu Dîeu!“; sê participe la serbarea sfințirii bisericii surori vecine.

Intrând cu toții în vechea biserică mică, de lemn, s'au îmbrăcat 14 preoți în ornate bisericesti strălucite, și apoi au plecat spre noua biserică urmați de un mare convoiu de popor și întonând prescriesele cîntări sînte.

Intrând, în mijlocul sunetului clopotelor, în noua biserică, — o biserică mărêță, strălucită atât ca presintare din afară, cât și din lăuntru, ca și care rare avem altele prin comune îndoite de mari și bogate, — s'a început sfânta slujbă a sfințirii, oficiată de dl comisar prot. Papiu, protopopul Vasile Pipoș al tractului Geogiu și 12 preoți.

Impunător și a decurs în chip sêrbătoresc, împunător, și a fost mult ridicat prin rêsponsurile liturgice date de bravul cor compus din 14 tineri seminariști sub conducerea unui coleg al lor, George Hența, cleric c. III. Poporul care îndesuia spațioasa biserică, ba nici n'a încăput tot într'ênsa, atîta era, venit pînă și de pe la Băiță, — asculta uimit. Publicabilele rêsponsuri liturgice date de com. Publicul inteligent ce era de față, a lăudat și el mult atît compoziția însași, cât și pe bravii tineri ce așa frumos au știut se o execute.

A urat la fine stropirea poporului prin dl comisar și mai mulți preoți, apoi dl comisar a ținut o frumoasă vorbire ocazională, lăudând poporul pentru jertfa adusă și pe conducătorii lui pentru stăruințele lor în jurul ridicării acestui măreț locaș de rugăciune.

După terminarea a tôte și după o mică pauză, s'a ținut în prezența aceluiași public numeros, adunarea Despărțămîntului VIII al Asociațiunii (Deva), în sfânta nouă biserică.

La ôrele 2 d. a. ne am întrunit, ca la 70 de persoane, la un banchet comun atît al sfințirii bisericii cât și al adunării despărțămîntului, în casa dlui Ludovic Erdeli. S'au ridicat și mai multe toast binesimțite și înălțătoare de mimi, lăudându-se poporul și cărturarii cei harnici din comună.

Revistă Externă

Sultanul a cedat.

În sfârșit e de înregistrat un fapt pozitiv cu privire la chestia Cretană.

Sultanul a cedat ultimului puterilor și a ordonat retragerea pacinică a trupelor turcești din Creta.

Pe la sfârșitul lunii Noemvrie, nici un picior de soldat turc nu se va mai găsi în Creta!

În vederea unei eventuale rezistențe a Sultanului, admiralii puterilor au fost și luat măsuri pentru a sili trupele turcești să se retragă; s'ar fi bombardat principalele garnisone turcești din Creta.

Populația musulmană din Creta s'a spăimântat de consecințele acestor măsuri. Bombardarea porturilor prin corăbiile de războiu ale puterilor, ar fi adus multe stricăciuni.

Șefii familiilor musulmane din Creta au adresat Sultanului o lungă petiție, cerend ca să cedeze ultimativ. Sultanul a și cedat.

In contra anarhiștilor!

Se anuță din Roma, că conferința anti-anarhiștă se va ocupa mai cu sêmă de următoarele chestiuni: Definițiunea anarhișmului din punctul de vedere al dreptului criminal; măsuri de luat în contra presei anarhiște; estradarea anarhiștilor, calificarea celor

anarhiște ca crime de drept comun; organizarea unui serviciu de poliție pentru a înlesni schimbul mutual de comunicațiuni în privința anarhiștilor!

Noutăți.

Invitare P. T. Membrii ai „Reuniunii române de musică“ din loc, se invită prin această la adunarea generală ce se va ține duminică în 30 Octobrie a. e. st. n. la 11 ôre a. m. în sala dela „Musikverein“.
Comitetul

Ciuma, cel mai fioros dintre flagellele pustitoare a vieților omenesti, a isbucnit în Viena, într'un spital. A murit însuși medicul care adusese din Indii baccilul bólei și făcea experimentări cu ea, precum și servitorul de care se folosea, și mai mulți sunt greu bolnavi. Amenunțele, pe care le vom da, sunt mișcătoare. Spaima e mare.

Intre tinerii universitari români și maghiari dela academia de drepturi din Oradea mare, s'au produs mari încordări naționaliste. Tinerii români s'au pus în grevă și nu mai cercetază prelegerile de nu li-se face dreptate față de atacurile și bânelile cu cari li acoper și prigonesc colegii maghiari.

Hymen. Aron Flucș, din Șinca nouă, cleric absolut și ales în Săcel și d-șora Maria Cloaje din Boița, fidanțați.

Obstrucție desperată duce opoziția din dieta ungară, contra guvernului, din cauza nesigurăței în chestia pactului. De 12 zile parlamentul nu pôte da înainte în desbateri și opoziția e hotărâtă a-i face zile multe amare, pînă nu da declarații hotărîte în chestia pactului, dar mai ales în a cotei.

Ministeriul francez a demisionat la 25 Oct. Parlamentul, prin vot, i-a detras încrederea, pentru chestia — Dreyfuss.

Cununie. Dl Victor Ancean își serbeză Duminecă în 30 Oct. n. cununia cu dșora Silvia Trifan, în biserică gr-cat. din Sibiu.

Il judeca pe Tóth Kálmán, „vestitul“ defraudant dela posta din Pesta. Se știe că nu și-a vîrît mâna în punga postelor statului, care îl onoraseră cu un post însemnat, decît pînă la suma de 90,000 fl. Pe 31 Octobrie tribunalul din Pesta a pus pertrac-farea finală.

„Concordia“

Raportul Direcțiunii societății comerciale „Concordia“ în Sibiu, cătră adunarea generală.

Domnilor acționari!

Pe lângă agricultură și industrie este comerțul un factor principal în viața unui popor și chiar a unei țeri. De vom resfoi istoria vom vedea cum s'au ridicat popore de altfel neînsemnate la o vață și bunăstare prin comerț. Și e greșită idea, care dureră și ați pe mulți îi preocupă, când dau pentru comerț astfel de elemente, cari pe altă carieră nu se pot ferici. Pentru împlinirea multelor datorințe și lucrări ce aduce comerțul cu sine e de cea mai mare importanță, ca persoanele cari se dedică acestei carieri să aibă pregătiri suficiente și să posedă însușirile necesare. Eată în câteva cuvinte ce probleme are de a rezolva comerțul. Comerțul preia produsele dela producători le arangează după categorii și astfel le presintă consumenților și prin această producătorul a scăpat de grija, ca să își caute consumenții pentru produsele sale. Comerțul face posibil ca fiecare economie privată sau ținut să se ocupe cu producerea unui sau câtorva produse, cari însă le produc pentru tótă lumea și în schimb pot primi alte produse, cari se produc în lume. Comerțul face mai departe posibilă divisiunea muncii pe o scară mai întinsă. El caută pe de o parte să afle produse nouă, ér pe de altă parte se căștigate pentru acele produse tot mai mulți consumenți; ridică producțiunea prin căștigarea de teren pentru acțiunea comerțului. Comerțul cu un cuvînt egalază lipsa cu bogăția. Lipsind comerțul la un popor un progres cu succes e aprôie deschis, căci producătorul e pus la bunăvoînța comercianților străini, cari în cele mai multe cazuri, folosindu-se de neajutorarea lui, îl exploatează.

Comerțul aduce cu sine și independența economică și bunăstarea unui popor. De așe-

menea considerațiuni au fost conduși funda-torii societății noastre, cari au adus mijlocul cel mai bun de înaintare în fondarea societății „Concordia“, carea va fi menită după cum însuși statutele spun să desvólte spiritul de comerț, să crească pe sêma comer-ciului persoane cualificate și solide. Înființarea societății noastre a fost primită cu multă însuflețire din partea omenilor de inimă și astăzi vedem, că după ômulul acestei societăți s'au înființat și se mai înființază asemenea societăți comerciale în tôte centrele de mai mare însemnătate.

Lăsăm mai la vale în scurte cuvinte să urmeze raportul nostru despre primul an de gestiune.

Durere, că primul nostru raport trebuie să-l începem cu trista scire, că un valoros membru al Direcțiunii noastre, D-l Dr. Aurel Brote, a trecut la cele eterne. Prin viul în-interes, prin activitatea sa, acest bărbat și a căștigat mari merite pentru înființarea societății noastre, pentru ceea-ce la locul său Vê rugăm a da espreșiune regretelor D-Vôstre prin sculare. Pentru funcțiunea de membru în direcțiune devenită în modul acesta vacantă direcțiunea în ședința sa din 27 Ian. 1898 cu conclud Nr. 148 a ales în sensul §-ului 37 din statute în mod interinial pe Dl. Dr. Liviu de Leményi.

Dacă facem o reprivire asupra anului trecut vom vedea câte greutăți am avut ca să învingem și cu câte neajunsuri ne-am luptat. Mai înainte de tôte concurența noastră din piața a înțeles rău scopul ce-l urmărește societatea noastră și cu tot felul de mijloce a încercat a ne îngreuna lucrarea noastră cinstită. Nu ne-am descurajat cu tôte acestea, căci știam hotărît că într'un felu sau altu adevărul va eși la lumină și ne face o plăcere deosebită a constata, că astăzi după o activitate de mai bine de un an, societatea noastră se bucură de o încredere și vază nu numai în loc, ci și în cercurile cele mai estinse. Dorim din inimă, și cât ne privesce pe noi, ne vom da tótă silința, ca această încredere să se potenteze și să putem deschide ochii chiar și acelor ôm-ni mici de inimă, cari și astăzi cad victimă minciunilor reuțăcioase a dușmanilor nostri.

Fiind cea mai mare parte a clientelei noastre direct sau indirect poporul am mai avut de a lupta și cu câte neajunsurile anului trecut, care a fost unul dintre cele mai ne-productive și a influențat și societatea noastră întrucât voința de cumpărare s'a redus la minimul posibil.

Lucrarea noastră ne-am început-o modest și prin solidaritate după aecomodate ne-am nisuit a căștiga clientela noastră, care ați se recrutează și din cele mai depărtate părți ale țerii.

Simțindu-se lipsa și la cererea espreșă a inteligenții din Făgăraș și jur, încă din tòmna anului trecut am înființat o filială în Făgăraș, care din modeste începuturi s'a dezvoltat frumos și promite pentru viitor progrese îmbucurătoare, mulțumită simpatiei și bunăvoînței publicului de acolo. Cu firmarea și controla filialei am încercințat pe domniș acționari Iuliu Dan, Basiliu Rațiu și Dr Ioan Turcu, cari cu abnegațiune au primit asupra dânsilor această sarcină, pentru ceea ce și cu această ocaziune le aducem sincerile noastre mulțumite. Fiind în lucrare căile ferate din România, am deschis în Căneni un deposit de mărfuri. Mai e în înființare în fine și un deposit de mărfuri în Alba-Iulia, care se va pune în activitate în cele mai apropiate zile. A fost necesară înființarea acestui deposit și din cauză că Alba-Iulia zace pe ruta principală a căilor ferate ungare, ér de altă parte înființarea acestui deposit a cerut-o inteligența și comercianții din Alba-Iulia și jur mai ales comunele din munții apuseni.

Diracțiunea a ținut 33 ședințe, în cari a rezolvat tôte chestiunile curente, și pentru cari membrii din direcțiune au renunțat la ori-ce remunerațiune.

Bilanțul ce Vi-l prezentăm și care e revêdit și de comitetul de supravegiare arată un profit curat de fl 6975.06.

Referitor la împărțirea acestui profit ne luăm voe a Vê propune următoarele:

În sensul §-lui 56 din statute să se de	
5% acționarilor după ratele solvite fl. 6600.98	
1% tantiemă conducătorului filialei din Făgăraș	12.94
remunerațiunile directorilor pentru lucrările sale estraordinare	200.—
pentru scopuri de binefacere la dispozițiunea Direcțiunii	20.—
ér restul de	141.14
să se de fondului de rezervă	
	fl. 6975.06

Diracțiunea în conțelegore cu comitetul de supravegiare a renunțat de astă-dată la tantiema ce i-ar compete în sensul §-lui 33 din statute.

Primită această propunere a noastră, cele 5% după ratele solvite se vor după plăti pe baza cuponului Nr. 1. îndată după adunarea generală.

Mandatul comitetului de supravegiare ales în sensul legii comerciale pe un an, espiră în anul Vê rugăm la locul seu să

binevoii a purcede la alegerea aceluia acum, în sensul statulelor pe un period de 3 ani. Acestea premise Vê prezentăm următoarele propuneri:

1. Să dați espreșiune regretelor Dumniei-vôstre pentru mórtea dlui Dr. Aurel Brote prin sculare,
2. să dați absolutorii pentru anul de gestiune 1897/8 Direcțiunii și Comitetului de supravegiare,
3. să decideți asupra împărțirii profitului realizat,
4. să alegeți un membru în Direcțiune,
5. să alegeți comitetul de supravegiare pe un period de 3 ani.

Sibiu, în 14 Octobrie 1898.

Diracțiunea.

PARTEA LITEARĂ.

Încă ceva despre Pîntea Vitêzul.

(Urmare.)

Casa Pintii se află în partea din jos a satului dela biserică spre miadăci ca la 1/2 km. depărtare de adrepta drumului preste Valea Cupșenilor în ulița Lăscăenilor. E zidită din bârne de fag și e acoperită cu paie. Coperișul ați numai în parte e cel vechiu. Pătura de stiringiu, ce s'a format din fumul ce umblă liber în pod, pe suprafața internă a coperișului, este atît de grósă, încât numai cu securea o ai mai putea sparge. Casa are trei încăperi: o tindă, o odaie de locuit provêdută în front cu două ferestri stătătoare, și o cămară fără ferestri. Ferestile dela odaia de locuit sunt provêdute din afară cu o cruce de lemn, ca și dacă le-ar sparge cineva, tot se nu pôtă străbate în casă. Intrarea în încaperile aceste se face în ordinea următoare: de afară întrii în tindă, din tindă la stînga în odaia de locuit, din odaia de locuit în cămară.

Cămara mai este provêdută încă și cu o a două ușă, în pârtelele din dosul casei. Întrebând după scopol acestei uși, după cum credeam eu superfluă, ômenii bêtărâni mi-au spus după tradiția din bêtărâni, că așa această servia în timp de bătēi ca ușă de scăpare când erau surprinși de Turci și de Capcâni (Tatari) și nu puteau scăpa afară pe usa odăii de locuit și a tinții, și ca se nu fie observată de dinafară, o ecopereau cu fân, cu paie sêu altceva. Mai sunt încă în comuna acesta vre-o 5—6 căși provêdute cu astfel de uși de scăpare, drept mărturie a timpurilor grele din seculii trecuți. În fine observ, că casa aceasta e clădită cu frontul spre mēdăci dealungul uliciorēi în depărtare dela ulicioră ca la 5 metri.

De present e ruinată rău, dar nu e pârăsită încă, ci e locuită de Ioan Cupșa alui Precupu Oanei. Bârnela sunt trecute în dutrețime, în deosebi talpele casei, tectoriile (cornurile, unghiurile) casei, unde se încru-cișează capetele vânelor unele preste altele formând pēreții vecini împreunați unul cu altul, sunt parte putrede, parte sferdite detot, așa că nu e departe tēmpul, când neapărat va trebui demolată.

Aprôie tot în chipul aceste e clădită și casa Stupului, a bogătanului, probabil tot din familia Cupșa respective Bota, la care a servit Pîntea mai pe urmă și dela care ducându-se s'a apucat de haiducie; deosebirea e numai, că cum întri dinafară în tindă, deadrepta se află odaia de locuit provêdută cu două ferestri, unele în front (de cădăci) iar deastînga se află cămara, și usa de scăpare nu e. Acesta probabil din cauza, căci fiind situată în dosul colinele care pe care se află cimitierul, și fiind așezată afară din sat, de și imediat lângă sat, a fost mai ferită de atac-juri dușmane, și astfel aceasta ușă a devenit superfluă. Ba e probabil și aceea, căci năvălind dușmanii în sat, ori de cătră sud, ori de cătră nord pe drumul deschis, pînă atacau aceia alte case din cale, locuitorii acestei căși indosite luau de veste și puteau scăpa la hotar și fără de acea ușă de scăpare. Și această casă e ruinată de tot și acum se folosec numai ca grajd pentru oi. Și această e și ați în proprietatea unor membrii din familia Cupșa.

În cele următoare voui espune trei tradițiuni din pruncia lui Pîntea Vitêzul, ce am putut afla despre el în comuna lui natală.

III.

Urma lui Pîntea în piatra din pragul casei.

Înainte pragului dela tinda casei unde s'a născut Pîntea și ați se află o lespede de piatră ca de o. 5 m. □ despre lespede poporul țice, că începînd Pîntea a umbla în picior ca copil mic, când a călcat întăiași-dată pe piatra aceasta i-a remas urmă de picior pe ea. Urma aceea însă ați nu se mai cunosce. Piatra fiind fôrte tocită prin multă călcare, e posibil, ca să fi fost așezată la locul ei de ați, deodată cu clădirea casei.

(Va urma)

